

כפפת הגמל

ג. סניגורוב

אמא סרגה לי כפפות, חמות, מצמר כבשים.
כפפה אחת הייתה כבר מוכנה אבל מהשנייה
סרגה אמא רק חצי. לא נותר צמר כדי לגמור.
בחוץ קר, כל החצר מלאה שלג ולא נותנים לי
לצאת בלי כפפות. מפחדים שידיי יקפאו. אני
יושב ליד החלון, מסתכל איך הירגזים מקפצים
על הלבנה, רבים. כנאה מחלקים את
החיפושית ביניהם.
אמא אמרה "תחכה עד מחר. בבוקר אלך
לדודה דאשה, אבקש צמר."

טוב לה לומר "עד מחר" כשאני רוצה היום לצאת! הנה בא אלינו הדוד פדיה החצרן. הוא בלי כפפות. אומר: "מריה איוונובנה, הביאו עץ על גמלים. רוצה לקחת? עץ טוב, לבנה."

אמא התלבשה והלכה עם הדוד פדיה לבדוק את העץ, ואני מציץ מהחלון, רוצה לראות את הגמלים כשהם יצאו עם העץ.

מעגלה אחת הורידו כבר עצים ואת הגמל הובילו החוצה וקשרו לגדר. גמל כזה גדול, שעיר. דבשות גבוהות, כמו התלוליות בביצה, ונוטות הצידה. כל הפרצוף מכוסה בכפור ובשפתיים כאילו לועס משהו - כנראה רוצה לירוק.

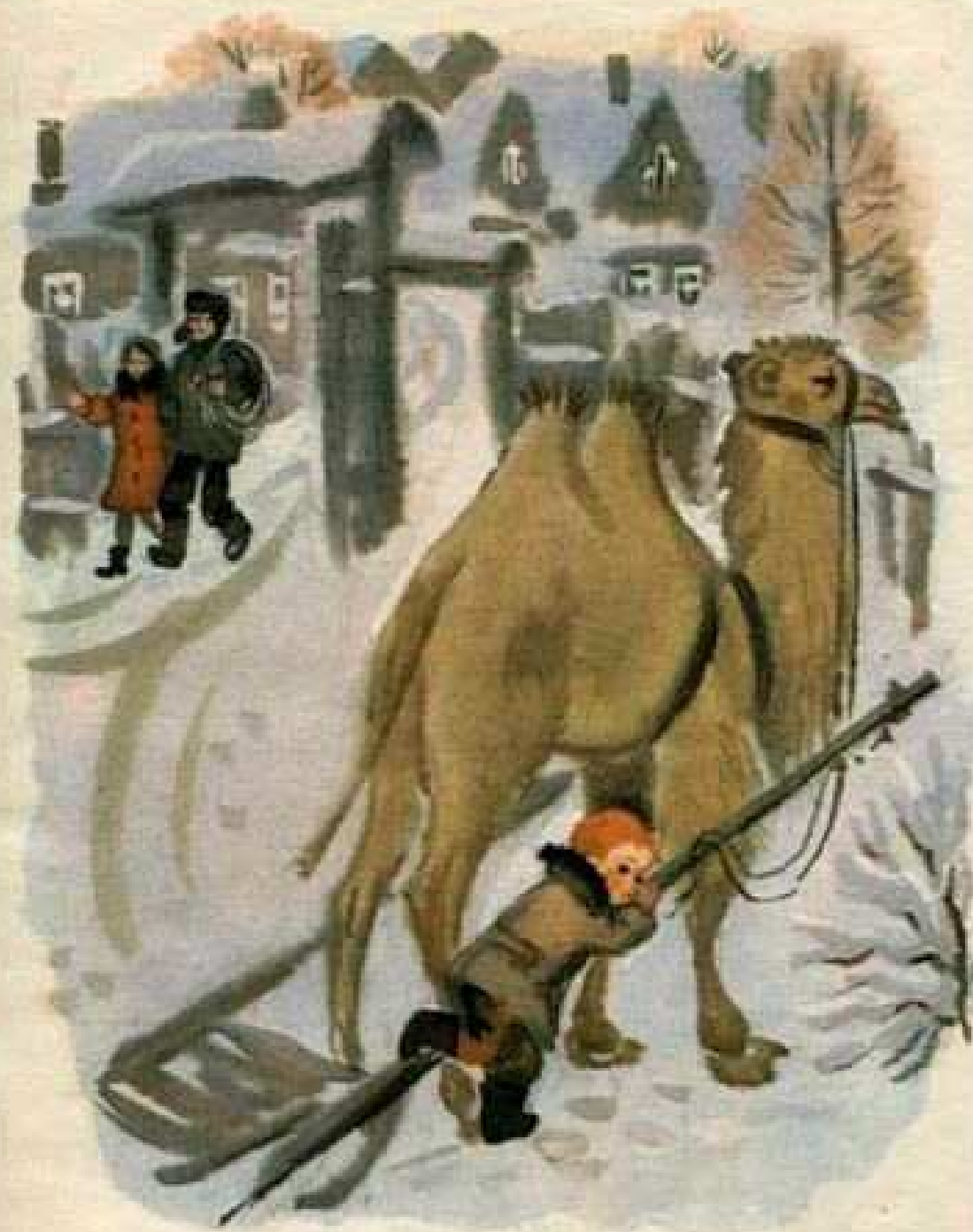
אני מסתכל עליו וחושב:
"הנה לאמא חסר צמר לכפפות שלי. טוב היה אילו יכולתי לגזור מהגמל. רק קצת, שלא יקפא."

לבשתי מהר מעיל, מגפיים. מצאתי מספריים
בשדה, במגירה העליונה, שבה מונחים כל
החוטים ומחטים, ויצאתי לחצר

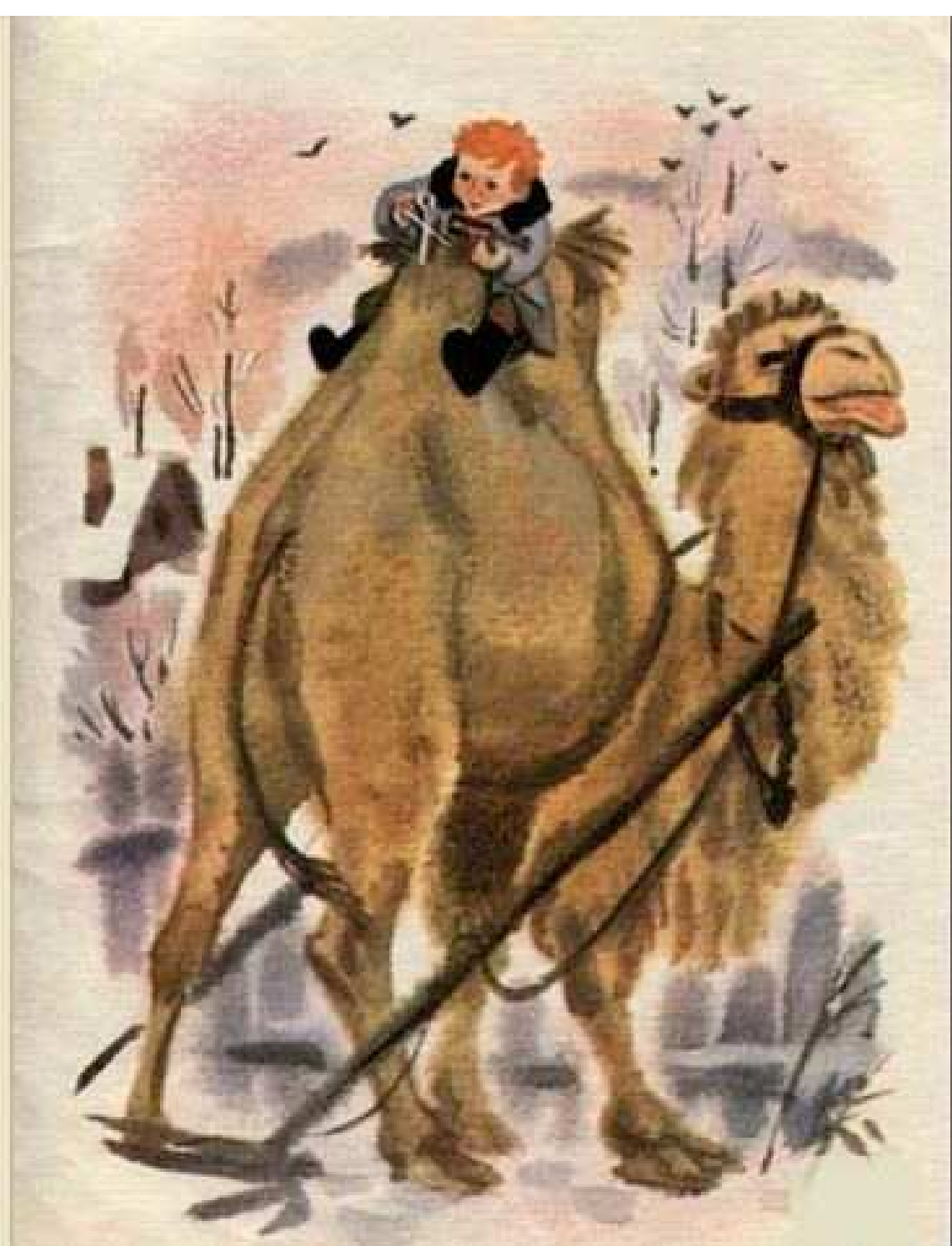

. ניגשתי לגמל וליטפתי אותו בצד. והגמל לא
זז, רק ממצמץ ולועס כל הזמן.
עליתי על הגדר ומהגדר התיישבתי בין שתי
הדבשות.

הגמל סובב את ראשו, הסתכל מה שם
מתרחש ואני נבהלתי: אולי יירק או יזרוק אותי
לארץ. וזה גבוה מאוד
הוצאתי בשקט את המספרים והתחלתי לגזור
מהדבשה הקדמית
לא בכל מקום אלא רק בצמרת, איפה שהכי
הרבה הצמר.
גזרתי כיס מלא צמר והתחלתי גם מהדבשת
השנייה כדי שיהיה שווה, והגמל שוב סובב את
ראשו אלי, מתח את צווארו ומריח את המגף.
פחדתי מאוד - אולי ינשוך לי ברגל, אבל הוא
רק ליקק את המגף ולועס שוב.
גמרתי את הדבשת השנייה, ירדתי לארץ ומהר
רצתי הביתה.
חתכתי חתיכת לחם, המלחתי והבאתי לגמל,
עבור הצמר שנתן לי. הגמל בהתחלה ליקק את
המלח ואחר כך אכל את הלחם.

באותו זמן באה אמה, וגם הורידו עץ מהעגלה
השנייה, הוציאו מהחצר את הגמל השני,
שחררו את זה שלי וכולם נסעו.
ובבית אמה נזפה בי:

"מה אתה עושה? הרי תתקרר בלי כובע!"
ובאמת, שכחתי לחבוש כובע.
הוצאתי מהכיס את הצמר והראיתי לאמא.
ערמה שלמה, כמו הצמר של כבש, רק ג'ינג'י.
אמא חייכה כשסיפרתי לה שקיבלתי אותו
מהגמל.
מהצמר הזה אמא טווה חוטים. התקבל גליל
שלם, הספיק לגמור את הכפפה ועוד נשאר!
ועכשיו אני מטייל בכפפות חדשות.
השמאלית רגילה, והימנית גמלית. היא
במחצית ג'ינג'ית וכשאני מסתכל עליה אני נזכר
בגמל.

